

Skarga wniesiona w dniu 21 maja 2021 r. – ALO jewelry CZ / EUIPO – Cartier International (ALove)**(Sprawa T-288/21)**

(2021/C 278/89)

Język skargi: angielski

Strony*Strona skarżąca:* ALO jewelry CZ s. r. o. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat K. Čermák)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Cartier International AG (Steinhausen, Szwajcaria)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Zgłaszający sporny znak towarowy:* Strona skarżąca*Sporny znak towarowy:* Unijny graficzny znak towarowy zawierający element słowny „ALove” – zgłoszenie nr 16 724 701*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 marca 2021 r. w sprawie R 2679/2019-5**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 25 maja 2021 r. – Bastion Holding i in. / Komisja**(Sprawa T-289/21)**

(2021/C 278/90)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Bastion Holding BV (Amsterdam, Niderlandy) i 35 dalszych skarżących (przedstawiciele: adwokaci B. Braeken i X.Y.G. Versteeg)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem żądania głównego – stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2021) 1872 final z dnia 15 marca 2021 r. dotyczącej trzeciej zmiany systemu dotacji bezpośrednich w celu wsparcia kosztów stałych dla przedsiębiorstw dotkniętych epidemią COVID-19 (SA.62241 (2021/N) – Niderlandy w zakresie, w jakim dotyczy ona maksymalnej kwoty 600 000 EUR dla dużych przedsiębiorstw;
- tytułem żądania ewentualnego – stwierdzenie nieważności tej decyzji w całości;

— ponadto obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku wszczęcia przez Komisję formalnego postępowania wyjaśniającego w wyniku błędnego stwierdzenia, że środek pomocy państwa nie budzi wątpliwości co do jego zgodności z rynkiem wewnętrznym.

— W ramach tego zarzutu skarżący podnoszą po pierwsze, że środek pomocy państwa nie jest odpowiedni do realizacji jego celu, którym jest zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce niderlandzkiej poprzez rekompensatę kosztów stałych przedsiębiorstw, które doznały 30 % spadku obrotów w wyniku epidemii COVID-19 i wprowadzonych w jej następstwie środków rządowych. Maksymalna kwota pomocy jest zdaniem skarżących nieodpowiednia do osiągnięcia celu realizowanego przez środek pomocy państwa. Środek pomocy państwa dla dużych przedsiębiorstw wynosi maksymalnie 600 000 EUR. Kwota ta jest niewystarczająca, aby zaradzić poważnym zaburzeniom w niderlandzkiej gospodarce poprzez utrzymanie rentowności przedsiębiorstw. W szczególności w przypadku dużych przedsiębiorstw, takich jak skarżący, 600 000 EUR nie wystarczy, aby skutecznie zareagować na spadek obrotów w wyniku pandemii COVID-19.

— Po drugie, skarżący twierdzą, że środek pomocy państwa jest nieproporcjonalny. Obecny program wykracza poza to, co jest konieczne, aby zapobiec niedoborom płynności, z jakimi borykają się MŚP, i wspierać ich koszty stałe. W rzeczywistości nieproporcjonalna kwota przyznana MŚP pozwala im na większą konkurencyjność, ponieważ nie są one tak ograniczone kosztami stałymi. Ponadto MŚP, które otrzymały pomoc, nie są zmuszone wrócić w takim stopniu jak skarżący⁽¹⁾ do swojego kapitału własnego w celu utrzymania konkurencyjności. Skarżący otrzymują maksymalną kwotę 600 000 EUR na utrzymanie trzydziestu trzech hoteli. Z drugiej strony MŚP kwalifikują się do otrzymania prawie takiej samej kwoty pomocy, aby zaradzić niedoborom płynności w przypadku jedynie małego lub średniego hotelu.

2. Zarzut drugi dotyczący popełnienia uchybień proceduralnych przez Komisję poprzez niewystarczające uzasadnienie zaskarżonej decyzji.

— Drugi zarzut nieważności dotyczy uchybień proceduralnych zaskarżonej decyzji. Zdaniem skarżących decyzja ta jest niewystarczająco uzasadniona, ponieważ nie porusza ona (uzasadnienia) nieproporcjonalnej różnicy w maksymalnej kwocie pomocy między MŚP a większymi przedsiębiorstwami niezależnie od rodzaju czy formy. Nie porusza ona również odpowiedniego charakteru samego środka ani faktu, że MŚP kwalifikowały się do otrzymania pomocy w ramach dwóch poprzednich środków pomocy. W swojej decyzji Komisja nie umożliwiła zatem skarżącym zapoznania się z powodami, dla których uznano, że środek pomocy państwa został uznany za zgodny z rynkiem wewnętrznym. Narusza to art. 296 TFUE.

(¹) Uwaga redakcyjna: w skardze jest mowa o tym, że zainteresowane spółki obawiają się, iż będą zmuszone „sięgnąć” do kapitału własnego.

Skarga wniesiona w dniu 25 maja 2021 r. – Muschaweck / EUIPO – Conze (UM)

(Sprawa T-293/21)

(2021/C 278/91)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ulrike Muschaweck (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Konle)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Joachim Conze (Monachium, Niemcy)